

[Jens Møller]

det for oliefyr. Den slags bør ikke være nødvendigt, og jeg tror heller ikke, at det er det.

Også Storebæltsbroen anser vi for en ting, der bør prioriteres meget højt. Store Bælt har jo i mange år været en slags toldgrænse igennem Danmark, noget, der har været med til at dele Danmark i to dele. Det er noget, der netop i disse år bliver mere og mere alvorligt. Vi ser ganske tydeligt, hvordan Sydjylland og Fyn mere og mere bliver orienteret mod Hamburg, og hvis Fugleflugtslinjen på et eller andet tidspunkt skulle blive fuldført med en bro fra Lolland til Femern, hvad tyskerne tilsyneladende gerne vil have og trænger på med, så vil det yderligere komme til at understrege denne deling af Danmark i et Østdanmark og et Vestdanmark. Det ville vi betragte som særdeles uheldigt. Derfor må vi sige, at disse to ting, naturgas og Storebæltsbro, prioriterer kristeligt folkeparti højest af disse ting. Det er dem, vi mener vi hurtigst muligt må komme i gang med.

Når vi kommer til spørgsmålet om kernekraft, så er det sådan, at kristeligt folkeparti også er positive over for, at vi på et eller andet tidspunkt skal have kernekraft i Danmark. Men vi mener, at der er visse forudsætninger, der må være opfyldt, og som ikke helt er det endnu.

Det ene er spørgsmålet om sikkerhed, især med hensyn til affaldsproblemet. Det andet er, at vi mener, at vi må være så sikre på, at det er rigtigt, så det også er muligt at overbevise størstedelen af befolkningen om, at det er rigtigt. Jeg mener ikke, at man bør vedtage en så vigtig ting som start på kernekraft, uden at det har opbakning i store dele af befolkningen. Det betyder ikke, at vi mener, at man skal udsætte det på ubestemt tid, men så snart disse betingelser er opfyldt, og så snart der kan blive råd til det, må man nok gå i gang med det. Men det må, i denne omgang i hvert fald, vige for naturgassen og Storebæltsbroen. Det betyder selvfølgelig, at der er mange andre ting, der nu må prioriteres lavere eller udsættes helt, mange andre ting, som også er gode, nyttige og ønskværdige. Men de må udsættes, til der bliver råd til det, eller de må prioriteres lavere eller udbygges i en lavere grad, end vi ellers gerne havde set det.

Det fører os så igen tilbage til den økonomiske politik, for jo mere fornuftig den bliver, jo hurtigere vil det kunne lade sig gøre

for os at få disse ting i gang. Jo bedre det lykkes at begrænse et overforbrug, jo hurtigere vil vi kunne få råd til disse investeringsopgaver, både de meget vigtige og de mindre vigtige, og vi mener, det er særdeles godt, hvis vi kan gå den vej. Det vil kristeligt folkeparti gerne medvirke til.

Ib Christensen (DR):

Det er jo et enormt beløb, det drejer sig om med de 164 mia kr. i de kommende år i regeringens investeringsplanprioritering. Og så er der endda sket beskæringer i forhold til det, som investeringsplanredegørelsen stillede op. Vi har her igen en dokumentation for, at afstanden mellem de ønsker og behov, der findes i samfundet, og de faktiske muligheder, vi har, har en tendens til at vokse sig større. Vi mener, at man ikke kun skal diskutere økonomi i denne forbindelse, selv om økonomien selvfølgelig er ganske central, det er også et spørgsmål om miljø, og det er også et spørgsmål om forsyningssikkerhed. Det er endelig ikke mindst et spørgsmål om, hvilke opgaver det offentlige skal tage sig af.

Om det energipolitiske vil jeg sige, at når vi ser på naturgasprioriteringen, som vi i øvrigt er enig med regeringen i, så falder de urimeligt favorable koncessionsvilkår i øjnene, som den danske stat i sin tid indgik på over for Dansk Undergrunds Consortium. I den forbindelse skal man også være klar over, at når rentabiliteten for dette projekt altså tilsyneladende er så lav, så har det ikke mindst sammenhæng med de samfundsmæssigt urimelige koncessionsvilkår. Vi kan imidlertid ikke undlade at anvende denne energikilde, som her ligger, netop i betragtning af den forsyningsusikkerhed, som tegner sig, og de voldsomt stigende energipriser, vi under alle omstændigheder må se i øjnene i fremtiden.

Vi beklager også ud fra den betragtning, at regeringen tilsyneladende har prioriteret investeringer i de vedvarende energikilder temmelig lavt og skudt det noget ud. Vi er ikke overbevist om, at det er nødvendigt at gøre det af hensyn til tilstrækkelig forsknings- og udviklingstid.

Vi glæder os over, at regeringen udskyder spørgsmålet om kernekraft. Der er jo langt fra sikkerhed for bortskaffelse af de radioaktive affaldsstoffer. Der er i forbindelse med